

Motion till riksdagen 2005/06:So388

av **Anne Marie Brodén (m)**

Ett nationellt forskningscentrum för integrativ medicin

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen begär att regeringen lägger fram förslag om att särskilda resurser avsätts för uppbyggnad av ett nationellt kompetenscentrum för forskning och utveckling inom området integrativ medicin.

Motivering

Det finns ett stort intresse hos människor i Sverige såväl som i andra länder att bibehålla en god hälsa och att förebygga ohälsa. Hittills har många förlitat sig på att doktorn kan fixa allt när kroppen inte fungerar. Samtidigt fortsätter läkemedelskostnaderna att stiga, vilket ger stora minusposter i landstingens budgetar – samtidigt som tillgängligheten inom vården har minskat.

Det börjar dock bli tydligt för människor att vi måste ta ett eget ansvar för vår hälsa. Detta har lett till att alltfler använder sig av alternativa metoder och naturläkemedel. Egenvården och ansvaret för den egna hälsan ökar och idag är diskussionen inom vårdprofessionen livlig om patienten ska erbjudas behandling om inte det egna ansvaret ökar, exempelvis att sluta röka. Även maten och livsstilen har stor betydelse för hälsa eller ohälsa.

Det krävs mer av helhetssyn och starkare samband mellan av kropp och själ inom hälso- och sjukvården. De enskilda medborgarna har i dag önskemål och behov av att kunna välja vårdgivare, på samma villkor, inom hälso- och sjukvård. Hälsoklyftorna har ökat. Vi vet genom konsumentundersökningar inom Stockholms läns landsting att människor använder sig alltmer av komplementär och alternativ medicin och att behovet av att kunna välja behandlingsmetod på lika villkor ökar kraftigt. Eftersom det är möjligt att etablera sig som utövare utan att kunna redovisa yrkeskunskaper eller resultat är det svårt för konsumenterna att kunna välja rätt.

WHO presenterade i maj månad 2002 en global plan för samverkan mellan skolmedicin och komplementär och alternativ medicin och uppmanar de olika

Fel! Okänt namn på

medlemsländerna att koordinera de olika kulturerna i varje lands hälsosystem. Jämfört med den etablerade medicinen har utvärderingsinsatserna beträffande de alternativa behandlingsformerna varit blygsamma. WHO:s TM/CAM-strategi 2002–2005 har fungerat som en katalysator i många länder på detta område, vilket gör att flera länder tillsatt råd för TM/CAM-frågor, startat forskningscenter, tagit fram nationell policy på området och börjat skapa ett registreringsförfarande för TM/CAM-yrkesutövare. Detta arbete kommer nu att fortgå genom det fortsatta stöd som WHO ger länderna genom sitt arbete på området.

Strategin följdes upp på världshälsokongressen i Genève 2003 med resolution EB:111.R12. I Norge och Danmark finns det nationella centrum för forskning inom detta område. Nu måste Sverige komma i fatt.

Det behövs ett nationellt centrum för komplementär och alternativ medicin i Sverige med inriktning på integrativ medicin. Det skulle innefatta forskning och utbildning som ges på universitetsnivå. Det finns en rad hinder förknippade med forskning och utveckling rörande alternativmedicinen. För att öka antalet forskare och forskarkompetens krävs att särskilda resurser avsätts för att bygga upp ett kompetenscentrum och för att möjliggöra egna forskningsprojekt och forskningsorienterad utbildning för yrkesutövarna.

Stockholm den 28 september 2005

Anne Marie Brodén (m)